

Perill de naufragi en un mar d'emocions

written by Josep Catà i Tur | 1 d'abril de 2018

Des del passat agost, si més no, la població del Principat ha viscut, i viu, immersa en un mar emocional d'efectes duríssims. Fóra bo que poguéssim dir que la maregassa afluixarà. Malauradament fa tot l'efecte que no serà així.

La frustració consegüent als fets de l'octubre passat costa molt de pair. I és lògic. En situacions com aquesta convé anar fent el dol de la millora manera possible, encara que sigui comprensible que hi hagi gent a qui li costi més, fet que la pot fer propensa a buscar culpables en les pròpies files, en comptes de cercar-los en les de l'adversari. Aquesta frustració mal gestionada ha conduït, en el seu extrem, a la moda d'atorgar (no se sap ben bé a partir de quin dret) certificats de puresa ideològica. La constatació de l'existència d'estratègies diferents del camp republicà, lluny de conduir a la recerca d'una síntesi operativa d'aquesta diversitat enriquidora, ha portat, malauradament, a l'insult i a la desqualificació. Comprensible, però no acceptable. De cap de les maneres.

El perill de l'emotivitat continuada rau en la possible deriva d'una part de l'independentisme republicà cap al populisme. Prestar només atenció a receptes que ens agrada escoltar comporta aquest perill. Desqualificar qui ens diu allò que no ens agrada escoltar, també. Creure en la infal·libilitat dels lideratges tampoc no hi ajuda gaire. Escoltar no fa mal; pensar, tampoc. I fer-se preguntes, encara menys.

Me'n faig unes quantes. Cadascú valorarà el que tenen o no de retòriques:

¿Qui té un 25% d'escons està en disposició d'imposar el seu criteri en tots els fronts oberts (tant a l'interior com a

l'exterior)?

¿Tenen veu i/o són escoltats els que pateixen les restriccions de l'aplicació espúria del 155, tant els afectats individuals com les entitats? Els tenim presents?

¿Cal esperar que els dos escons, que per ara no comptabilitzen, continuen així fins que els faci operatius la "justícia" espanyola?

¿Realment és cert que l'important és el programa i no les persones?

¿L'arrest del president a Alemanya és provocat per ell i el seu entorn, o no?

¿És convenient o no tenir el Govern de la Generalitat? ¿És millor anar a unes noves eleccions?

¿El sacrifici que estic disposat a fer, em dóna la potestat per a imposar-lo als altres? ¿Em dóna carta blanca per a condemnar-los si no ho fan? ¿Tinc present que els costos poden ser diferents per a situacions diferents?

Sóc de l'opinió que com més pensem i més preguntes ens fem, més reforçarem els nostres valors republicans. Són el millor antídoteu enfront dels populismes, ben presents, per altra banda, arreu d'Europa i del món.